

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR KOMMUNISTA PART DÉLMAGYARORSZÁGI NAPI LAPJA

A tankerületi főigazgató úr levizsgázott

A két napig tartó diáktüntetések rövid időre az országos érdeklődés középpontjába állították Szegedet. A sötétzándéku politikai duhajok kétnapos dártdója véget ért és elkövetkezett a cechfizetés ideje. Kétirányban halad a felelősségrevonás akciója. A rendőrség azokat állítja majd a nép bírósága elé, akik a szabad vallásoktatás ürügyét kihasználva megszervezték és hasznosították a diákság és a félrevezetett tömegek tájékozatlanságát és hiszékenységét. A másik vonalon a tanügyi hatóságok indítanak szigorú vizsgálatot azok ellen a tanárok s diákok ellen, akik ebben a szomorú nevezetességű kulturbotrányban tevékeny részt vettek, vagy »jóindulatú« passzivitásukkal biztatták cselekvésre a mozgalomba begratolt ifjúságot. A kultuszminiszter által a vizsgálat megejtésére kiküldött bizottság Szegeden van és már folyik is a szereplők kihallgatása.

A rendőrségi nyomozás számai bizonyosan elvezetnek azokhoz a politikai kalandorokhoz, akik minden létező reakciós hangulatot meglovagolnak, csak hogy a demokrácia építő munkáját megzavarhassák. Ezek majd elveszik méltó büntetésüket. De azt hisszük, az országos kulturbotrány értelmi szerzőit, illetve azokat, akik miatt a most megnyilvánult hangulat ura lehetett az ifjúságon, ezeket a bűnösöket, szerintünk, a tanügyi hatóságok vizsgálata hivatott megkeresni és azonnali hatállyal eltávolítani a katedráról. Az a tanítói kar, amelynek irányítása alatt a tanulóifjúság hangulata idáig fajult, demokratikus és fegyelmi szempontból is okvetlen felülvizsgálatra szorul. De kezdjük ezt a vizsgálatot valóban felülről, mert a jó magyar közmondás szerint is »fejtől bűdösödik a hals«.

Janson Vilmos tankerületi főigazgató felelős elsősorban a kerület pedagógusainak működéséért. A kultuszminiszteri vizsgálatnak elsősorban azt kell megállapítania, alkalmas-e a történetek után Janson Vilmos arra, hogy felelősségteljes posztján továbbra is megmaradjon. Az a szellem, ami most a szegedi középiskolák falai között terjed, a legsötétebb fasiszta idők átkos mentalitásával azonos és hogy a Janson Vilmos csaknem kéteves működése alatt a demokratikus »átképzés« jottányit sem változtatott ezen a szellemen, ezt minden különösebb vizsgálat nélkül is igazolja az, ami itt a legutóbbi napokban történt. A főigazgató ur, a birtokunkban lévő bizonyítékok szerint a maga fontos hatáskörében mindent elkövetett, hogy a haladó szellemiséget távolítsa az iskoláktól, a baloldali magatartású pedagógusokat elnyomta, működésüket akadályozta és tervszerűen reakciós, nyugatos vagy fasiszta multu tanerőket részesítette előnyben az áthelyezéseknél s kinevezéseknél. Az ő javaslatára helyezte Nagy Miklós kultuszállamtitkár rendelkezési állományba a következetesen baloldali Nyéki Ferenc tanfelügyelőt. Amikor az általános megdöbbenést kiváltó intézkedés nyilvánosságra került, Janson főigazgató ur így nyilatkozott: »Minderre pedig nem került volna sor, ha Nyéki tanfelügyelő ur nem visz politikumot a hivatalba«. Jellegző ez a kijel-

entés Janson Vilmos egész magatartására és főigazgatói működésére. A baloldali »politikumot« miniszteriális cinkostársai segítségével valóban kiirtotta az iskolákból, de hogy a jobboldali politikumot mennyire konzerválta, arra rávilágít a mostani diáktüntetés és ami mögötte van.

A főigazgató ur — bárhogyan

igyekszik is utólag mosakodni és alibit bizonyítani — közel kétévi működés után most vizsgázott a demokráciából — és elbukott. El kell távolítani a helyéről, mert különben el sem kezdhető Szegeden a közoktatás komoly s szükséges mértékű demokratizálása. Ortutay Gyúla, az új kultuszminiszter mondotta e napokban, amikor a hiva-

tala vezetését átvette, hogy a kultuszlisztviselők minősítését első sorban olyan szempontból vizsgálja meg, hogyan viszonylik az illető magatartása a demokráciához. Már pedig Janson Vilmos főigazgató viszonya a demokráciához megállapíthatóan erkőcstejen. A történetek után nincs helye többé a tankerület élén!

Igy „temettek“ Szegeden — halott nélkül

Elvetemült rémhírterjesztők hazugságokkal izgatnak a munkásság és rendőrség ellen

Suttogó propagandáva félrevezetett tömeg tegnap el akarta temetni a tüntetés „áldozatait“, de halott nem akadt a temetéshez — A főispán és a rendőrkapitány hivatalosan megállapítják, hogy sem halottja, sem súlyos sebesültje nem volt a tüntetésnek — Az egyetem rektora és a tankerületi főigazgatóság felhívása a diáksághoz

Janson főigazgató távozzék a tankerület éléről

(Szeged, március 21.) Tegnap ótbuzgón suttogják városzerte a képtelen rémhíreket, amelynek célja a munkásság és a demokratikus rendőrség ellen brutális hangulatkeltés. A nyilasborzalmak és Horthy-rendőrség rémtettein élősködő beteges fantázia hajlamos arra, hogy a munkásság komoly, önfeláldozóan dolgozó és példásan fegyelmezett tömegeit összetévessze a nyilas hordák szedett-vetett csöcselékével és a demokratikus, em-

berségesen nevelt rendőrséget Horthyék szadista s vérszomjas esendőreivel. Vegyék tudomásul a suttogók és rémhírterjesztők, hogy a szervezett munkásság nem kapható oktanilengésekre és a demokratikus rendőreink nem azonosak az ő hóhérlégényeikkel. De úgy a munkásság, mint a rendőrség élszántan és éberem őrökdi s minden erejével megvédi a demokráciát, akárhonnán is érje aljas és álatomos támadás.

metésére.

Fekete fejkendőbe burkolt alsóvárosi asszonynál érdeklődünk tovább, mire vár, mi történt.

— Agyonverték a munkások tegnap egy esomé diákokat, a Krisztus miatt, akit nem engedtek elvenni tőlük.

Sietve elesiptünk még három kisdiaókat, iskolatáskával a hónuk afatt igekeztek a Dugonics-térre.

— A temetésre mennek? — érdeklődünk résztvevően.

— Sajnos, már elkéstünk, most jövünk az iskolából. A Boldogasszony-sugáruti gyakorlóiskolába járunk. Tegnap agyonverték három egyetemistát és két kislányt a munkások, azokat temették. Mi nem láttuk, de mindenki mondja, hogyne hinnénk el.

A vilamosokra felfszállni nem lehet, a tömeghisztéria igen jó üzletet jelent a Vilamosársaságnak. A zsufoolt vilamosok mellett gyafogos csoportok zarándokolnak a temetőbe, ahol azonban legnagyobb szomorúságukra nem találják temetnivaló halottat, de még nyitott sirt sem. Minden sírgödör »foglalt« volt már.

A temetőőr, akinél a csoportosan érkező »gyászolók« érdeklődtek, azt a felvilágosítást adta, hogy friss halott ugyan nincs, de az egyetemisták, akik kerülfutakon mégis kiesenpészttek egy koszorút a temetőbe, »áldozat« s »mártír« híjján a Hősök sírházhoz vonultak és azt koszorúzták meg, miután a Himnusz és néhány egyházi éneket elénekeltek.

A csalódott közönség, amefel ifyen otrombán félrevezettek, széteszött. Megnéztük az egyetemisták koszorúját, amelyen ez a felírás díszelgett: »Kegelettel — Az egyetemi ifjúság. Visszafelérjével több diákok is megkerdeztünk, hof voltak, mit csináltak. Egyönleű volt a befanult vásasz:

— A tegnapi tüntetés áldozatait temettük el.

Kell még ehhez magyarázat? Így folyt le Szegeden a híres »mártír-temetés«, amefynek nem volt halottja.

Igy dolgozik a reakció és, sajnos, nagyon sokan vannak még, akik meghallgatják a rémhíreket és ef is hiszik.

Temetés halott nélkül

Pénteken délután főleg diákokból álló nagy tömeg gyűlt össze a Dugonics-tér tájékán. Unnepló ruhában, gyászszalaggal és valószínűleg a szülők beegyezésével komorkodtak a tömegben apró s nagyobb diákok, de felnőt is akadt közöttük jócskán. Az aljas bitangok által tudatosan begratolt és álhírek után igazodó tömeg péntek délután temetni akart, de halott — az nem volt. A suttogó propaganda ugyanis azt a képtelen hírt terjesztette a városban, hogy a rendőrség vagy a munkásság agyonvert egy kislányt, később már 5—6—8 halotról beszéltek. Tehát pontosan négy órakor a Somogyi-utcai villamosmegállótól a Dugonics-téren át a Kálvária mélyéig sorfalat álló komor tömeg sorfala közt nagy ünnepélyességgel felvonult egy közel 400 főnyi diákmegye. Nagyobb diáklányok, diákok, egyetemi hallgatók négyes sorban méltóságteljes léptekkel, lehajtott fővel vonultak a temető irányában, hatalmas szalagokkal díszített gyászkoszorút cipelve. A Tisza Lajos-körúthoz érve a felállított rendőrosztog vezetője megállásra szólította fel a »gyászoló« diákokat.

— Temetőbe megyünk, temetni — hangzott a válasz.

— Ki a vezető, parancsnok, vagy irányító? — kérdezi az osztog parancsnoka.

— Nincs vezetőnk — hangzik a komor válasz.

— Oszolni! — adta ki a jelszót a rendőrség irányítója s miután a gyerekek erre nem voltak felké-

szülve, a közeledő rendőrosztog elől most már kevésbbé méltóság-teljesen rohant szét a tömeg, ki merre látott. A vezetőket, illetve a koszorút vivőket azonban bekísérték a rendőrségre, hogy kiderítsék, kik rendezték meg ezt a félvárost begratolt és az emberek hiszékenységre annyira jellemző komédiát.

Igy terjed a rémhír

Mindezekután elvegyűlünk a gyászoló tömegben, amely nem mozdult s rendületlenül várta a »temetést«. Tizenöt-tizenhat éves diáksapkás, igen jólöltözött gyermekeket szólítottunk meg, mire várnak, mi történt ismét.

— Hát nem lehet tudni, hogy temetés van ma délután. Egy 12 éves liceumi kislányt ütöttek agyon a munkások tegnap. Azt jöttünk temetni.

— Hof a halott, hogy hívják? — érdeklődünk tovább, de a közeledő rendőrség elől információraink szétfutottak.

Kalapos »uriasszony« lép hozzánk, ugylátszik, nagyon bizalomgerjesztőek lehettünk.

— Tessék mondani, hogyan lehet gyalog kijutni a temetőbe?

— Miért? — kérdezzük angyali ártatlansággal.

— Hát tegnap öt diákokat ütöttek agyon a kommunisták, most van a temetés és nincs pénzem vilamosra, de kimegyek gyalog is szegények te-

Örízethevették Szél Pál vegyipari iskolai tanárt, aki ellen súlyos gyanúok merültek fel

Jelentettük korábbi számolónkban, hogy Szél Pál, a vegyipari iskola tanára azzal a fenyegetéssel küldte ki diákjait a tüntetésre, hogy amennyiben azon nem vesznek részt, igazolatlan órát kapnak. Ebben az

ügyben a rendőrség is nyomozást indított és értesülésünk szerint pénteken az államvédelmi osztály örízethevették Szél Pál tanárt. A vegyipari iskola örízethevett diákjai beismerték a rendőrségen, hogy a tüntetés köz-